

KITÜNTETÉSI JAVASLAT
JÓZSEF NÁDOR EMLÉKÉREM
adományozására

Név (születési név is):	Dr. Locsmándi Gábor
Születési hely, év, hó, nap:	Szombathely, 1942.
Anyja neve:	
Legmagasabb iskolai végzettsége, kelte:	egyetem 1965.01.01.
Szakképzettsége:	okl. építészmérnök
Tudományos fokozata, címe, kelte:	PhD 2000.03.30.
Munkahelye:	BME Építészmérnöki Kar Urbanisztika Tanszék; nyugdíjazás éve: 2007
Beosztása:	ny. egyetemi docens, volt tanszékvezető
Lakáscíme:	
Elérhetősége:	
Adóazonosító jele:	
A kitüntetés átadásának időpontja:	2020.
Korábbi kitüntetései (évszám megjelölésével):	Ybl Miklós-díj 1995

Hivatalos indoklás (1 mondat):

Locsmándi Gábor a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Építészmérnöki Kar meghatározó tanáregyénisége. Pályája az Urbanisztika Tanszékhez kötődik, ahol 1965-től dolgozott, 1999 és 2005 között pedig tanszékvezetője is volt. Az interdiszciplináris gondolkodás és a tudományos kutatási módszertan oktatásával építészgenerációk látásmódját formálta, a magyar vezető településtervezők, főépítészek jelentős része máig mesterének tekinti. E mellett 1960 óta – jubileumi 60 éve – meghatározó egyénisége a Műegyetemi Szimfonikus Zenekarának is.

Munkásságának, egyetemi kulturális életben betöltött szerepének méltó megünneplése lenne, ha 60 éves zenekari jubileumának évében a BME József Nádor Emlékérem kitüntetésében részesülne.

Részletes indoklás, szakmai életút ismertetése (kb. 1 oldal terjedelemben): mellékelve

Locsmándi Gábor a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Építészmérnöki Karának meghatározó tanáregyénisége. Pályája az Urbanisztika Tanszékhez kötődik, ahol diplomája megvédése után tanítani kezdett, s amelynek 1999 és 2005 között vezetője volt.

Az itt eltöltött több mint 50 évben a Tanszék minden típusú oktatási formájában részt vett, minden tárgyat oktatta a településkutatástól a beépítési terveken, városszabályozáson, közterület-alakításon keresztül a környezetpszichológiáig. Szakmai életútja a településfejlesztés felé terelte, ebben a témában védte meg PhD disszertációját is. A Tanszék munkájában a településfejlesztés összefüggéseket kereső, interdiszciplináris, racionális

látásmódját képviselte, amellyel építészgenerációk szakmafelfogását formálta. Ugyanakkor sohasem feledkezett meg a várostervezés esztétikai követelményeiről, arról a hozzáadott értékről, amelyet a kortárs építészeti minőséggel éppen az építészek tehetnek hozzá településeink fejlődéséhez, arculatához.

Locsmándi Gábor részt vett az építészkutatás számos reformjában, rendszerszemléletével, szakmai nyitottságával hozzájárulva az új oktatási rendszerek, módszerek meghonosításához, a Kar nemzetközi horizontjának kiteljesítéséhez. Az Urbanisztika Tanszéken évtizedekig irányította a Városépítési és Városgazdasági Szakmérnök Továbbképzést, amely vezetése alatt vált a hazai urbanisztika képzés legfontosabb műhelyévé. A képzés keretében jó kapcsolatokat épített ki a települési szakma építész, mérnöki, társadalomtudományi és gazdaságtudományi szereplőivel a Műegyetemen belül, de más egyetemeken, akadémiái és magán kutatóintézetekben, szakmai műhelyekben. Széles hazai és külföldi kapcsolati hálójának, integratív munkamódszerének nem csak a szakmérnöki képzés, de az építészképzés is hasznát látta. A mai magyar vezető településtervezők, főépítészek egy generációja ebben a képzésben szerezte várostervezésről szóló ismereteit, szemléletét, és máig mesterének tekintti őt. Az Építőművészeti Doktori Iskola indulásakor Török Ferenc vezetősége mellett az iskola első titkára volt, sokat tett az új, alkotói-művészeti teljesítményeket elismerő doktori fokozat bevezetéséért.

Locsmándi Gáborra az urbanista pályára került építészek mellett a szakma más területein alkotók közül is sokan meghatározó tanárúkként tekintenek. Órái nem csak átfogó ismereteiről, gondosan gyűjtött és rendszerezett diáiról voltak ismertek, de sokszor újító, kísérletező módszereiről is. Többek között ő vezette be az Építészmérnöki Karon a környezetelemzés, környezetpszichológia módszereit, amelynek keretében mentális térképeket készítettett diákjaival. Ő szervezte a Kar első nemzetközi workshopjait és településkutató táborát, amelyben a hallgatók testközelből ismerhették meg egy-egy település működését, az okokat és következményeket, az építészeti-városépítészeti munka valós környezetét.

Oktatói és kutatói munkássága mellett mindig kapcsolatban maradt a szakma valós feladataival, többek között a Fiabci-díjas Belső-Ferencváros rehabilitáció meghatározó várostervezője volt, számos hazai városépítészeti, környezetalakítási pályázat nyertes teamjének tagja. Munkásságát 1995-ben Ybl Miklós-díjjal jutalmazták. 2007-es nyugdíjba vonulása óta is a szakma és az Urbanisztika Tanszék aktív szereplője, akinek véleményére, segítségére minden urbanisztikai, oktatási kérdésben támaszkodhatunk.

Locsmándi Gábor e mellett 1960 óta tagja a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Műegyetemi Szimfonikus Zenekarának is, amelynek évek óta tanárelnökként vezetője is. A Zenekar tagjainak jelentős része mai napig az egyetemhez kötődő zenészként amatőr oktató és hallgató, de ebben a közegben is egyedülálló, hogy Gábor 60 éve töretlenül részt vesz a Zenekar életében és szervezi azt. A zenekari fellépések mellett rendszeresen szervez kamarazenekari eseményeket, amelyek próbáit az Urbanisztika Tanszéken tartja.

Budapest, 2020. január 20.

.....
dékán